

рие»: последниятъ (Реуфъ) билъ принуденъ да се оттегли въ с. Карабунаръ. — И тъй може да се каже, че свирѣпствата имъ правени въ беззащитниятъ градъ, се иѣкакъ съгласяватъ и съ самата телеграмма на Сюлейманъ паша.

Българска. Цѣлото население награда е било прѣди войната 24,669 души, 15,000 Българи и около 10,000 Турци съ Евреитѣ, избити сж сколо 8000 граждани безъ околнитѣ села, които пострадаха и се присмѣтатъ всички загинали отъ 13—14,000 души, а задъ балкана въ бѣганистото ни измрѣли граждани 950 мъжа и 240 жени, а отъ дѣцата, голѣмо число, неизвѣстно. Продължавахме пѣттъ си къмъ Казанлъкъ, наведохме се къмъ Сѣвернитѣ терраси на Сръдна гора, минахме една двѣ малки рѣки и слѣзохме въ по-ниското къмъ утоцитѣ на рѣка Тунджа. Тамъ на единъ кръстопѣтъ се позапрѣхме, дѣто един се отправи хж къмъ мостѣтъ на Тунджа и прѣминувахж, други къмъ западъ за ближнето село Ешеклий, смѣсено отъ Българи и турци. Тогавъ братъ ми като ме чакаше да го застигна, каза ми: че трѣбва да се отбнемъ отъ общия пѣтъ и да идемъ у моя чичо Миня Колева да снимъ, и оттамъ утрѣ въ Казанлъкъ, щото склонихъ на прѣдложението му и трѣгнахме съ ближнитѣ си съсѣди жени и момчета за нататъкъ. Минахме прѣзь едно Турско село Хурузово, което бѣше угичено съ сливи, върху които мнозина се захласнахж и не си продължавахж пѣттъ, а се прѣдадохж на брусаянето имъ за да си понабержтъ и хапнатъ. Като минувахме прѣзь него, мнозина Турци, като видѣхж положението ни, хугнахж да бѣгатъ и да се вриятъ по вжщата си отъ страхъ както ний отъ Сюлеймана. Имаше въ селото имъ по 3—4 плѣвника изгорени, слѣди отъ разбиванието на Казанлъкъ; но убийства неслѣдствувахж. Изминахме го, дѣто тукъ село, тамъ село едвамъ вждѣ 10¹/₂ часа вечеръта пристигнахме въ Ешеклий, което е смѣсено, попитахме за вжщата на рѣченний ни чича Миня Колевъ, намѣрихме я и влѣзохме въ дворѣтъ му, тамъ се приехме отъ домашнитѣ му, распитахме се, распознахме се и расправихме за приключението ни въ Ст.-Загора. А пакъ Българска-